

telse, men ogsaa at klage over en andens Skatteansættelse, over, at en Skatteyder er optagen uberettiget, eller over, at en Skatteydets slet ikke er optagen, uagtet han burde være det. Deri er der ikke noget nyt, og det skal jeg ikke komme videre ind paa. Der er, som sagt, forbeholdt fjorten Dage dertil. Men saa fra den 16de til den 30te April skal Ligningsmyndigheden, altsaa Sogneraadet, paa ny holde en Række Møder (§ 26) for at prøve de meddelte Bemærkninger, det vil altsaa sige for at prøve og undersøge alle de Klager, som ere fremkomne fra Skatteyderne, dels over deres egne, dels over andres Ansættelser. Da Ligningsmyndigheden i enhver Henseende, selv i de allermindste Detailler, skal staa til Ansvar først over for Skattekommissionen, senere eventuelt over for Overskattekommissionen, hvorom senere, er det klart, at Behandlingen af de indkomne Klager maa være meget omhyggelig, meget indgaaende. Ligesom det paagældende Sogneraad maa ogsaa de Medlemmer, som senere skulle møde for Skattekommissionen som Sogneraadets delegerede, være saaledes instruerede, at de kunne varetage Sogneraadets Interesser, og i det hele saaledes instruerede i alle Spørgsmaal, vedrørende Ligningen, at de ikke skulle staa som Per Tot over for deres overordnede, Skattekommissionen. Det er derfor ganske fornuftigt, at man her har skrevet, at Ligningsmyndigheden holder: „et eller flere Møder“, thi man kan være sikker paa, at der bliver ikke eet, men mange Møder.

Saa komme vi til femte Serie af Arbejdet vedkommende Skatteligningen efter det ny Forslag. Det er selve Skattekommissionens Arbejde. Her er der et Par Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil læse op, fordi de bedre end mange Ord beviser, hvilket overordentligt stort Arbejde der ogsaa er Skattekommissionen tiltænkt. Der staar nemlig i § 27: „Skattekommissionen indleder den fornødne Brevveksling og indsamler de nødvendige Oplysninger for at bevirke, at enhver skattepligtig, som skal sættes til Skat i en af de til Skattekredsen hørende Kommuner, bliver opført paa Måndtalslisten i denne, og at ingen her i Landet bosat bliver sat i Skat i mere end en af Landets Kommuner.“

Jeg beder de Herrer, som have kommunal Erfaring, at tænke sig, hvad dette er for et Arbejde ikke alene i een Kommune, men i en Række Kommuner, i en Skattekreds at føre den Korrespondance, som er nødvendig for at bevirke, at enhver skatte-

pligtig kommer op paa Ligningen og at ingen kommer op to Gange. Endvidere staar der: „Den søger at erhverve de yderligere Oplysninger om de skattepligtiges Indkomst og Formue, som skulle sættes til Skat i Kredsen, ud over de af Ligningsmyndighederne tilvejebragte.“ Det vil med andre Ord sige, at de ulykkelige Sogneraad risikere, hvis de ikke faa alt at vide mellem Himmel og Jord om hver eneste Skatteyder, at Skattekommissionen, naar de senere komme for denne, siger: Ja, vi have selvfølgelig i Hænhold til Loven maattet indhente Oplysninger fra Peer og Poul og Christen og Jens, og vi have faaet det og det at vide, og det vide I ikke; vi skulle have os udbedt, at I til næste Gang sørge for at efterkomme Lovens Bestemmelser og indhente fyldige Oplysninger. Men hvad enten det nu gaar ud over Sogneraadet eller ikke, forekommer det mig, at hvad man her forlanger af Skattekommissionen, er adskilligt mere, end hvad der overhovedet er menneskelig muligt. Thi hvorledes det skal gaa til, at de, selv inden for den ret rundelige Tid, der er til Skatteligningen, hvis den da skal holdes inden for nogenlunde rimelige Grænser, for at Apparatet ikke skal blive alt for urimelig kostbart — de ere nemlig lønnede, og det trænge de ved Gud ogsaa til, de skulle nok faa noget at bestille — skulle overkomme dette Stykke Arbejde, begriber jeg ikke. De skulle, som sagt, tilvejebringe alt, hvad der behøves, udover hvad Sogneraadet har tilvejebragt, af alt muligt i alle mulige Retninger, og de skulle endvidere sætte sig „i Forbindelse med andre Skattekommissioner saavel for at meddele disse Oplysninger, der kunne være dem til Nytte, som for fra dem at erholde Oplysninger.“ Ja, jeg skal ikke udbrede mig nærmere over Skattekommissionernes Arbejde. (*Alberti*: Hvorfor ikke?) Nej, det forekommer mig egentlig, at de ere tilstrækkelig belastede i Forvejen, saa jeg tror ikke, at det er nødvendigt at søge efter mere Arbejde for dem. Jeg tror egentlig, at man i selve det lille Stykke af Loven har givet dem nok.

Den 6te Cyklus af Forretninger, som følger med Skatteligningen, begynder den 1ste Maj. Da har Skattekommissionen nemlig (§ 28) „at paabegynde Prøvelsen af den i Kommunerne foretagne Ansættelse. For saa vidt det ikke ved en foreløbig Undersøgelse maatte vise sig, at den i en Kommune foretagne Ansættelse fuldstændig kan godkendes, bliver denne Prøvelse af foretage paa Møder, der efterhaanden af-